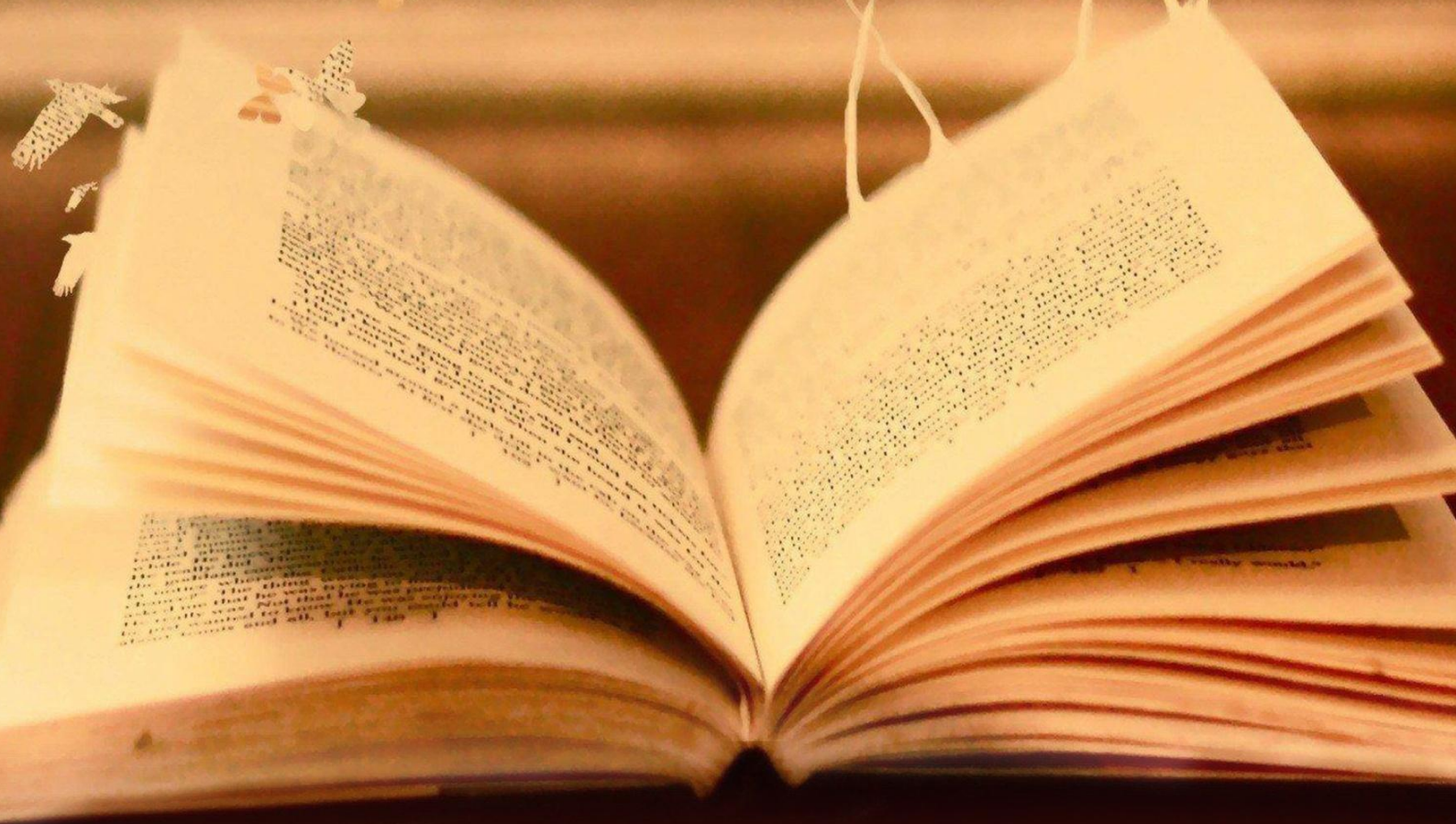

*Revista Liceului Teoretic "Ion Neculce"
Târgu Frumos*

"Educația este școala înaltă a inimii." (Carmen Sylva)

*Numărul 2
Aprilie 2019*

Cuprins

Succesul în educație	3
100 de ani de unitate prin cultură	4
Bucuria de a oferi.....	8
Obicei vechi cu parfum de legendă.....	9
Cupa Sentoki.....	10
Experiența mea de la Creative Business	11
Stop bullying!.....	12
Vreau să fiu antreprenor!.....	13
Praf	14
Trăiri răstălmăcite	15
Liceenii întreabă.....	16
Cum să crești un copil fericit	20
#seenthatmovie	22
Principiul tranzitivității divinului	23
L'optimisme et le pouvoir de la pensée positive.....	24
LA LECTURE EN CLASSE DE FLE	25
Cultural Explorer for One Day	26
Educație prin imaginație	30
Internet of Things.....	31
Brugges - orașul în care poți trăi două povești	32

Succesul în educație

Prof. dr. Sergiu-Constantin Enea

Directorul Liceului Teoretic „Ion Neculce” Târgu Frumos

Liceul Teoretic „Ion Neculce” scrie în continuare meticolos pagini din istoricul oamenilor care își construiesc viitorul aici și a consemnat și în acest an școlar momente semnificative care au devenit experiențe de preț pentru elevii noștri, prin care au învățat una dintre cele mai importante lecții: cea de a deveni un om de valoare – o lecție a normalității ca standard de viață. La liceul nostru, normalitatea se traduce prin crearea unui climat educațional pozitiv, incluziv, de cooperare, în care sunt încurajate lucrul în echipă și inițiativa și este dezvoltat sentimentul de apartenență al elevilor la comunitatea pe care o formăm interiorul școlii, prin împărtășirea aceluiași valori și acționarea în numele acestora, pentru îndeplinirea obiectivelor comune, prin respect reciproc, susținere, încurajare, comunicare, responsabilitate.

Implicarea dinamică și responsabilă a elevilor în activitățile liceului nostru a contribuit la dezvoltarea individuală a acestora, constituindu-se într-o modalitate optimă de a se cunoaște pe ei înșiși și de a crește gradul lor de autonomie și de conștientizare a propriilor resurse cognitive, aspecte care le-au crescut încrederea și motivația de a se angaja în noi experiențe de învățare, de extindere a cunoașterii lor și de realizare a planurilor lor de viitor.

Astfel, considerăm că această atitudine a elevilor definește succesul în educație. Identificarea și valorificarea resurselor personale ale fiecărui elev, formarea tinerilor ca oameni de valoare, cu încredere în propriul potențial, care acționează spre binele personal și al celor din jur, care știu să lucreze și lucrează eficient în echipă, își dezvoltă competențele sociale, civice și de sensibilizare culturală, toate acestea se încadrează în viziunea noastră asupra succesului școlar. În baza acestor observații atitudinal-comportamentale, se creează premisele progresului școlar care poate fi măsurat în termeni de evoluție prin conturarea profilului unui elev angajat cu responsabilitate în viața democratică a comunității școlare, implicat în viața școlii, cu stimă de sine ridicată, manifestând empatie pentru cei din jur. De asemenea, vizualizăm ca fiind succes în educație asigurarea unui mediu școlar plăcut, primitor, sigur, stimulat, motivațional, un mediu propice evoluției, precum și al creării unor frumoase relații interumane între participanții la actul educațional, bazate pe încredere, valorizare și respectare a diferențelor, care să se constituie în teren de creștere pentru fiecare membru al comunității noastre școlare.

Dorim în continuare elevilor noștri să scrie frumoase pagini cu povești de succes în cronologia liceului nostru și să pășească încrezători pe drumul ales pentru viitorul lor.

100 de ani de unitate prin cultură

Prof. dr. Sergiu-Constantin Enea
Prof. Paula-Livia Vorniceanu
Coordonatori proiect

În data de 20 decembrie 2018 s-a desfășurat Simpozionul județean, cu participare internațională, „Dimensiuni axiologice și transdisciplinare ale educației prin cultură”, organizat de Liceul Teoretic „Ion Neculce” Târgu Frumos, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Iași și Casa Corpului Didactic „Spiru Haret” Iași. Evenimentul s-a înscris în paleta generoasă de acțiuni dedicate Anului Centenarului și Anului European al Patrimoniului Cultural.

The poster features a background of an open book with handwritten notes. At the top left is the Romanian flag and the text 'ROMÂNIA'. At the top right is the '2018 EUROPEAN YEAR OF CULTURAL HERITAGE' logo. The main title is 'Simpozion cultural Ediția I „Dimensiuni axiologice și transdisciplinare ale educației prin cultură”'. Below the title, it lists two sections: 'Secțiunea I: Cercetător pentru o zi' and 'Secțiunea II: Coordonatele culturale ale demersului didactic'. The location and date are 'Târgu Frumos 14 decembrie 2018'. It is organized by 'Liceul Teoretic „Ion Neculce” Târgu Frumos' in partnership with several institutions: Inspectoratul Școlar Județean Iași, Muzeul Național al Literaturii Române Iași, Casa Corpului Didactic „Spiru Haret” Iași, Societas Pro Patrimonium, Biblioteca Județeană „Ștefan cel Mare” Iași, and Primăria Oraș Târgu Frumos. The bottom right logo is for the 'Biblioteca Orășenească „Universul Cunoașterii” Tg. Frumos'.

Obiectivele simpozionului au fost circumscrise viziunii liceului nostru, conform căreia dezvoltarea competenței-cheie de sensibilizare și exprimare culturală în rândul elevilor este posibilă prin evidențierea proceselor fundamentale de dezvoltare a unui sentiment al locului sau al rolului propriu în societate – care poate fi înțeles ca fiind o identitate socio-culturală.

Unificarea culturală a românilor de pretutindeni în context european este un obiectiv important de educație, care, în contextul învățării, trebuie întemeiată epistemologic pe valorile moral-culturale românești și europene, iar mai apoi desfășurată educativ-didactic pe principii ale creației și receptării conținuturilor informaționale de specialitate din cadrul fiecărei discipline de studiu, prin metodologii și activități concentrate pe dezvoltarea cunoașterii tinerilor aflați în plin și intens proces de formare.

Anul 2018 va rămâne în istorie ca Anul Centenarului, anul în care România a sărbătorit un secol de la împlinirea visului oricărei națiuni, cel al unității, vis ce a rămas realitate trăită de-a lungul timpului prin prezervarea patrimoniului cultural, material și imaterial, așa cum argumenta Liviu Rebreanu în urmă cu 100 de ani: „Acum vremea a sosit. Acum sufletul românesc trebuie să înceapă a-și realiza viața. Și viața unui neam înseamnă o cultură proprie, suficientă în toate domeniile. Prin ceea ce realizează specific, un popor ia parte adevărată la progresul omenirii. Numai prin aceasta. Orice cultură e organic legată de un popor, precum poporul e legat de pământul care l-a născut.”

Cu prilejul simpozionului, am inaugurat Clubul cultural „Excelsior” format din elevii din școlile partenere, dedicând fiecare lună câte unui domeniu-cultural-artistic: teatru, muzică, literatură, presă de cultură, muzeografie. Dintre activitățile desfășurate de partenerii noștri, am fost impresionați de bucuria cu care a fost îmbrățișat proiectul nostru de echipa inimoasă formată din elevii, profesorii și directorii Liceului Teoretic „Miguel de Cervantes Saavedra” din Chișinău.

Unul dintre momentele frumoase în care au fost implicați membrii Clubului Excelsior din liceul nostru a fost realizarea unui interviu reputatului actor al Teatrului Național „Vasile Alecsandri” din Iași, Petru Ciubotaru, care s-a constituit într-un dialog despre 50 de ani de teatru, o viață neșoară, dar care are înălțimea unui vis pe care mulți ar considera un miracol al a atinge. Un conversație despre teatru ca un microcosmos al lumii hiperbolizate în percepția noastră... despre tovarășii, modele, influențe, evenimente care modifică existența, dar, în primul rând, despre cum răzbate omul prin toate.

„Lumea-ntreagă este o scenă.” (William Shakespeare)

Interviu realizat de Maria Olariu, Iustin Olariu, Ana-Maria David

Reporter: *În primul rând vrem să vă mulțumim că ați acceptat invitația noastră de a ne acorda un interviu și dorim să vă transmitem toată admirația noastră pentru bogata și valoroasa dumneavoastră activitate.*

Petru Ciubotaru: Eu sunt onorat că m-ați ales drept interlocutor. Nu știu în ce măsură activitatea mea e chiar atât de bogată, dar în orice caz se întinde pe parcursul a peste 50 de ani de teatru, marcați într-adevăr de faptul că nu se poate întâmpla oriunde și oricum. Asta e credința mea pentru că Iașiul acesta și Teatru Național de aici, primul Teatru Național din țară, are un anume ceva, așa cum spune Topîrceanu, care nu te

mai lasă, atunci când vii cu trenul la Iași, să te mai întorci la gară. Trenul meu a fost dintotdeauna aici, adică cu câteva excepții...în 64 am venit la Iași. Viața în teatru e o viață în care trebuie să te iei și tu în seamă, trebuie să te ia și alții: publicul, colegii, regizorii. O sumedenie de lume care trebuie să stea cu ochii pe tine și să confirme toată, mă rog să existe o anume unanimitate că ai ce căuta pe acolo.

R: *Profesia de actor este fascinantă pentru fiecare dintre noi. Când ați început să vă gândiți să îmbrățișați această carieră și care sunt primele amintiri ale dvs. în lumea teatrului?*

P.C.: Știi că de obicei, actorii își construiesc o evoluție, știi...cum jucau ei teatru la școală, cum jucau în familie, cum îi remarcă lumea, cum nu știu ce,...nu s-a întâmplat și cu mine așa ceva. Deși eu aici, la Iași, am fost la unul dintre cele mai bune licee, la liceul internar, la Negruzzi, o singură dată am văzut câteva scene din „O scrisoare pierdută”, și mi se părea așa, un miracol, să-i văd pe colegii mai mari cum joacă personajele lui Caragiale...Eu stăteam pe Lăpușneanul atunci, acolo am trăit toată tinerețea și adolescența mea, și erau vreo 17 familii...când pâinea era pe cartelă. Zic de pâine pentru că eu mă duceam la câteva familii pentru a le duce pâinea acasă, și pentru chestia asta îmi dădeau ceva bănuț, cu care îmi luam bilet la teatru. Mai târziu am jucat și eu ca elev, am făcut figurație ca să câștig niște bani, că la noi banii erau cam cu ciubote roșii...noi n-aveam tată...Datorită unui prieten de-al meu, cu care sunt de-o seamă, am dat admiterea la București și a fost un miracol: a avut grijă Dumnezeu de mine. Puteam să nu intru. Dacă nu intram nu mai dădeam a doua oară. Veneam aici, mă duceam la universitate. Așa zic... deci nu a existat o chestie, că am fost văzut, că eram cutare...

R: *Cum ați fost dvs. ca elev? Ce aspecte v-au plăcut în acea perioadă și ce aspecte nu v-au plăcut? Care erau provocările cu care se confrunța adolescența pe atunci?*

P.C.: Eu am avut șansa unor dascăli excepționali, ceea ce este fundamental pentru începutul formării unei personalități. Un sistem de învățământ bun se bazează în primul rând pe niște oameni dăruți școlii și elevilor. Eu i-am prețuit și i-am iubit, și ei m-au iubit, și i-am prețuit și pe cei la materia cărora nu eram dotat, cum era domn profesor Poligloba la matematică, care era jderul-jderilor. Nu se întâmpla să faci șotii. Eram cam bătăuș, fiind fără tată a cam trebuit să mă apăr singur.

R: *Ce modele v-au influențat existența?*

P.C.: Ahh! Modele au fost tot timpul...și în timpul școlii și printre colegii mei. Iar mai târziu, pe când eram tânăr spectator la teatru, aici la Iași a existat o generație de aur de actori care erau...oameni de la care aveai ce învăța, care se puteau considera modele din absolut toate punctele de vedere.

R: Ce activități din timpul dvs. liber din perioada adolescenței au contribuit la dezvoltarea dvs. culturală și intelectuală?

P.C.: Mă duceam tot timpul la teatru. Am făcut de toate ca orice copil. M-am jucat, dar am și ajutat-o pe mama acasă, unde nu era ușor...acum e simplu, te duci la magazin și gata. Pe vremea aceea ca să cumperi ceva trebuia să te duci la cinci dimineața. Erau nopți în care eu mă duceam la 12 noaptea și-mi prindeam rândul ca să iau la șapte sau la opt, când se deschidea. Am făcut și sport de performanță, box de la 14 ani până la 16 și jumătate. Apoi atletism de performanță; am fost în lotul național de juniori la 100-200 de metri și lungime. Ar fi fost foarte bine dacă m-aș fi ținut. Maestrul meu spunea: „*băi copilule, nu-ți dai seama ce viață ai avea acolo: indemnizație de lot, deplasări în străinătate, concursuri.*” Ce-i drept, aveam ceas de la 16 ani, câștigat la Soci.

R: Ce înseamnă prietenia pentru dvs. și care este valoarea ei?

P.C.: Eu mă sperii când stau și mă gândesc la toți cei pe care îi aveam și nu mai sunt acum. M-am bucurat de prietenia unor mari actori de aici de la teatru, cred că a fost ceva în firea mea care i-a făcut să mă adopte. Pentru că nu e ușor să fii în preajma unui mare creator, și să-ți permită să fii lângă el. Vreau să spun că, prietenii astea când se aleg sunt benefice. Îndrăznesc să spun că profesorul Alexandru Călinescu (de la Cuza) e atât de productiv în existența mea, și mi-a mărturisit că și eu sunt productiv în existența lui. Nu discutăm tâmpenii. Noi ne întâlnim aici la o cafea veche, când avem timp, marți seara și discutăm fel de fel de subiecte. Apolimer, Ion Barbu, lucruri și personalități de artă.

R: Povestește-ne despre un succes al dvs. Cum ați reușit să-l faceți posibil, ce obstacole ați întâmpinat și cum le-ați depășit?

P.C.: Nu pot să fiu lipsit de modestie să spun că n-am avut succes. Lucrul care m-a marcat a fost relația mea cu Creangă. Fata mea cea mai mică și soțul ei mi-au fost studenți. Și ei au înființat aici la Iași un teatru care se numea Teatru Bonton. Și am făcut la ei acolo un spectacol, dramatizarea mea după „Amintiri din copilărie”, „Împărăția Ozanei” se numea, pe care l-am făcut în germană. Am fost selecționați la Mistle Bacantow în Austria, unde o dată la doi ani este cel mai mare festival de teatru pentru copii și tineret din lume. Selecția este foarte riguroasă: mix casetă, foarte greu. În străinătate unde nu mai există limbajul, nu mai există puntea asta a limbii...acolo ce faci cu Creangă? Și tot gândindu-mă, mi-am dat seama că eram cinci actori care jucam toate rolurile, în afară de fiica mea care juca Nică, și ea juca de la început până la sfârșit, restul noi jucam toate personajele: mama, tata, bunica, matusa Mărioara, popa, tot. Eh! Am luat marele premiu acolo, din 48 de spectacole din toată lumea. Asta este o satisfacție foarte mare: să-l faci tu înțeles pe Creangă...

R: Care este deviza dvs.?

P.C.: Întreaga lume e o scenă!

R: Care sunt valorile dvs. cele mai importante?

P.C.: Sinceritatea, munca, respectul...astea sunt.

R: Un mesaj aveți să transmiteți pentru elevii liceului nostru?

P.C.: Să le dea Dumnezeu sănătate și să înțeleagă că școala e cel mai important lucru acum. Dacă nu îți dai seama cât de important este să-ți asumi momentul acesta al școlii...nu știi. Eu am știut că este foarte importantă școala. Se întâmplă chestii curioase.

Bucuria de a oferi

Pe fondul ritualurilor cotidiene ale vieții de licean, am creat spațiu special pentru celebrarea acelor evenimente importante de care ne bucurăm cu toții. Dintre acestea, amintim două acțiuni de amploare în care ne-am implicat și prin care am avut toată deschiderea în a oferi momente frumoase colegilor și profesorilor noștri: „Santa Claus Is Coming to Town” și „Love around the World”, două evenimente prin care am sincronizat tradițiile noastre românești și cele ale oamenilor din diferite colțuri ale lumii cu cele mai noi tendințe...culturale, prin dans, cântec, sport, umor, teatru, ca expresie a ceea ce este vesel și exuberant în noi toți, pentru a da Savoare și culoare timpului care trece. Ambele sărbători, Crăciunul și Dragobetele, au în comun faptul că anunță un nou început, un nou an, respectiv o nouă primăvară în calendarul vieții noastre. Ambele sunt purtătoare de speranță de mai bine, sunt două sărbători pentru suflet, de bun augur, care dorim să prevestească un an mai îmbelșugat, liniște, sănătate, prosperitate înfloritoare, tot ce e frumos și bun pentru fiecare dintre noi, iar noi considerăm că toate acestea pot deveni realitate prin modul prin care alegem să le întâmpinăm și să le facem loc în inimile și mințile noastre. Prin urmare, ne-am unit iar forțele și ne-am pus mințile și toată voința noastră la lucru și am organizat două spectacole pe cinste, cu care ne mândrim și care vor rămâne pentru noi cele mai dragi amintiri din liceu. Cel mai mare câștig a fost echipa care s-a format, iar faptul că am reușit să dăm tot ce e mai bun pentru a fi totul precum am gândit ne determină să lucrăm în continuare împreună.

*Adelina Iuganu
Clasa a XI-a D*

O experiență unică, demnă de trecut în lista cu amintiri. Timp de o lună, pe parcursul pregătirilor, am re trăit emoțiile și stările pe care le-am avut la Balul Bobocilor. Am cunoscut oameni minunați, dornici de muncă și de a face ceva frumos. Având experiența de concurent, dobândită anul trecut, dar și experiența de anul acesta ca organizator, pot spune că am înțeles emoțiile celor din spatele scenei, care au muncit pentru realizarea spectacolului, cât și ale celor care au urcat pe scenă. Muncă de echipă, seriozitate, veselie, provocări, entuziasm. Sunt doar câteva din lucrurile care definesc echipa organizatoare de anul acesta a Concursului de Dragobete. Un nucleu care, după terminarea Dragobetelui, nu s-a destrămat, ci a continuat să se întâlnească și să pregătească viitoare proiecte ale școlii!

*Ana-Maria David
clasa a XI-a E2*

Președinte al Consiliului Elevilor al Liceului Teoretic „Ion Neculce” Târgu Frumos

Obicei vechi cu parfum de legendă

Diana Dumitrescu
Clasa a XI-a F

Percepută de unii drept ocazia perfectă pentru a dăruii și de a primi mici atenții, de alții un motiv în plus de a se bucura de viață și de venirea primăverii, **Mărțișorul** este pentru noi, toți sărbătoarea autohtonă a primăverii, a tradițiilor și a obiceiurilor vechi cu parfum de legendă.

Pentru că am învățat să spunem *Da* tradiției, am pășit pe urmele geților, care, așa cum spune legenda, dăruiau după prima zi a lunii martie mărțișoare confecționate din timpul iernii. Astfel, pentru această a V-a ediție a

proiectului „**Mărțișoare pentru mame**”, elevii clasei a VII-a, coordonați de doamna bibliotecar Cătălina Câmpanu și doamna fesor Paula Vorniceanu, au început narea mărțișoarelor din luna februarie. Spațiul destinat „micii fabrici” a fost sala de lectură din incinta bibliotecii liceului, sub atenta supraveghere a cadrelor didactice coordonatoare de proiect. Satisfacția a apărut în momentul în care am văzut cum de la o zi la alta apar roadele muncii noastre, dar mai ales, în ziua de 8 martie, când le-am dăruit doamnelor fesoare, mamelor și femeilor din orașul Târgu Frumos (Liceul Teoretic „Ion Neculce”, la Gimnazială „Garabet Ibrăileanu”, Primăria orașului, micile întreprinderi individuale din oraș).

Ținem să precizăm că anul acesta, mărțișorul nostru a avut aspectul inedit al unei cărți în miniatură, primind în acest sens numele de „Cărțișor” și a cuprins în paginile sale citate și urări adresate ființei noastre dragi, MAMA.

Cupa Sentoki – oaspetele Sălii de sport a Liceului Teoretic „Ion Neculce” din Târgu Frumos

*Sebastian Crețu
Clasa a XII-a D2*

Numeroase studii din psihologie atestă că atât la persoanele tinere, cât și la adulți, sportul este o formă de terapie sigură. S-a demonstrat încă de mult că orele de sport și competițiile organizate în cadrul sau în afara acestora, au un rol esențial în creșterea stimei de sine la copii, tineri și chiar adulți. Este simplu să conștientizăm rolul acesta, dacă ne gândim de câte ori ni s-a întâmplat să ducem un obiectiv la final și apoi să ne simțim mulțumiți, împliniți, încrezători în forțele noastre. Haideți acum să ne imaginăm retrăirea acestor evenimente zilnic, săptămânal, apoi timp de câteva luni....

Răspunsul acestui exercițiu de gândire se poate răgăsi în frumoasa activitate care a avut loc pe parcursul semestrului acestuia, mai exact pe data de 2 martie 2019, la Sala de Sport a liceului nostru. Ne-am simțit onorați că am avut ocazia de a fi gazdele celei de-a patra ediție a CUPEI SENTOKI, organizată de FEDERAȚIA ROMÂNĂ de KARATE ISSHINRYU și KOBUDO, alături de Clubul sportiv TORATOSHI din Iași, coordonat de

sensei Budeanu Florin Constantin. Menționăm că activitatea a fost coordonată din partea liceului de către cei doi directori ai acestuia, Sergiu-Constantin Enea și Lili Ciobanu, și de profesorul de Educație Fizică și Sport, Cătălin Curecheriu.

Clubul Toratoshi Iași a reușit organizarea unei competiții performante la kumite full contact knockdown, la care au participat 294 de sportivi (copii, cadeți, juniori, seniori și veterani) de la 12 cluburi din România și Republica Moldova.

Sfat pentru cititor: Un om care face sport este un om mai rezistent din toate punctele de vedere și poate trata problemele cu o minte lucidă.

Experiența mea de la *Creative Business*

Echipa „TomatoPrest” formată din elevii Ana-Maria Crețu, Focșăneanu Cosmin, Jalbă Iulian, Roșca Cosmin și Vârgă Paul Laurențiu, sub îndrumarea prof. Larisa-Dana Zugravu

Acum un an, boboci ai liceului fiind în clasa a IX-a am fost, cu participare indirectă, alături de colegii noștri mai mari din clasa a X-a C, pe atunci, aceluia clasă a XI-a C, la concursul *Creative Business*, din cadrul

Simpozionului regional „Creativitate în educație și formare profesională”, organizate de Colegiul Tehnic CF „Unirea” din orașul Pașcani. Concursul constă în prezentarea unei idei creative de afaceri, a unui spot publicitar, a unor materiale de promovare a ideii de afaceri, ce trebuie să fie cât mai ancorate în realitatea economică a țării noastre, toate acestea fiind jurizate de reprezentanți ai mediului de afaceri din Pașcani, ceea ce crează premisele unei evaluări realiste, ancorate în realitate. Cu prilejul participării la acest concurs, am adunat informații prețioase care ne-au ajutat în experiența de anul următor.

Ajunși în clasa a X- a, depășind stadiul de novici, am hotărât să participăm și noi cu propria idee de afaceri la acest concurs. Determinarea a venit din momentul în care am văzut că ai noștri colegi au câștigat distinsul premiul pentru cea mai bună idee de afaceri. Am început să lucrăm și să împărțim sarcinile pentru a fi mult mai eficienți. Timpul a fost scurt, însă am reușit în cele din urmă să ne mobilizăm și să punem la punct ultimele detalii. A venit și ziua concursului. Emoțiile, bineînțeles, erau imense și nu ne gândeam decât la ce ne va aștepta; dacă ne vom descurca, dacă ideea noastră va fi înțeleasă de

jury și apreciată. Acestea au fost, de altfel, întrebări firești pentru niște copii care merg pentru prima dată la acest gen de concurs.

Ajunși, am verificat materialele pentru a nu avea surprize neplăcute și am așteptat să începă concursul. Au fost foarte multe idei, unele mai bune decât celelalte, de la săpun natural, la stupi de albine, la culturi de cartofi mov și aranjamente pentru nunți. Noi am venit cu ideea unei

fabrici ce valorifică produsele de pe piața din orașul nostru natal, sub formă de bulion, sos, ketchup, bulion din roșii galbene, pe numele ei „**TomatoPrest.**”

În clipa în care a venit rândul ideii noastre de afacere, emoțiile și-au arătat rolul constructiv, în ciuda faptului că nouă ne-a revenit pentru prima dată să vorbim în fața unui public, altul decât cel al colectivului clasei noastre. La final am obținut locul IV, pentru ideea noastră, din totalul de 10 echipe care s-au prezentat. Cu sinceritate vă împărtășim că NU locul a fost cel mai important, ci experiența acumulată. Știm că nu mereu se ivește ocazia de a participa la astfel de concursuri și prin urmare ne putem considera norocoși. Cu certitudine spunem că vom participa și anul acesta deoarece dorim să arătăm ingenuozitatea echipei noastre, să urcăm în clasament și, desigur, să aducem prestigiu liceului nostru.

Stop bullying!

Ana-Maria David
clasa a XI-a E2

În data de 26 februarie 2019 am fost invitată alături de doamna Mihaela Muscalu, psihologul liceului nostru, la o activitate desfășurată la Colegiul „Richard Wumbrand” din Iași, care a avut ca temă formele bullying-ului și consecințele acestui fenomen.

Fie că este vorba despre agresivitate fizică, verbală, discriminare sau furt, bullying-ul începe să fie tot mai des întâlnit în rândul tinerilor. Din ce în ce mai mulți elevi suferă de răni fizice, dar mai ales emoționale din cauza acestor forme de agresivitate.

Organizații precum „Salvați Copiii” și UNICEF au demarat campanii anti-bullying. În această activitate au fost implicați reprezentanți ai Inspectoratului Școlar Județean Iași, ai organizației „Salvați Copiii”, ai Poliției Române și mulți alții ce au vorbit despre consecințele pe care tinerii le pot suferi în cazul în care abuzează un coleg, un prieten și nu numai.

O altă problemă a secolului în care trăim este reprezentată de fenomenul de cyberbullying. Pozele nepotrivite postate cu o anumită

persoană sau mesajele amenințătoare sunt lucruri care afectează pe termen lung, provocând răni emoționale mult mai grave, poate, decât cele fizice. Din punctul meu de vedere, există multe metode de a rezolva o problemă, agresivitatea fizică sau cea din mediul online nefiind niciodată o soluție. Orice formă ar lua, bullying-ul afectează persoana agresată.

Știați că adolescenții răspund penal pentru faptele săvârșite începând cu vârsta de 14 ani? Așa că... data viitoare când întâmpinați o problemă, sfatul meu, și nu numai al meu, este să încercați să o rezolvați prin comunicare. Veți avea mult mai mult de câștigat!

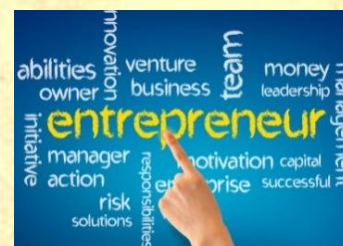
Vreau să fiu antreprenor!

Diana Moldovanu și Casiana Liteanu
Clasa a XI-a C

În societatea actuală, în care dorim să ne deschidem aripile pentru a ne avânta, considerăm că independența este (și va fi și pentru noi) principala motivație a unui angajat să renunțe la acest statut și să intre în lumea afacerilor. Antreprenorul vine la pachet cu o mulțime de provocări, iar în acest sens, pe data de 13 noiembrie, în orașul nostru, Târgu Frumos, la Casa de Cultură „Garabet Ibrăileanu”, am avut deosebita plăcere de a cunoaște două femei de afaceri, prin intermediul unui proiect de antreprenariat, două femei care au divulgat puțin din rețeta succesului, în vederea realizării provocărilor. Răpindu-și din timpul lor liber, care bineînțeles este limitat datorită firmelor pe care le administrează, am avut prilejul de a înțelege ce înseamnă de fapt să fii antreprenor.

Una din doamne administra un depozit de materiale de construcții (VINCA MARMURĂ – GRANIT - PIATRĂ NATURALĂ), înființat în urmă cu 26 de ani, pe care îl preluase prin intermediul familiei sale, în Piatra Neamț. Cu toate că acest lucru ar fi trebuit să-i ușureze munca, ea ne-a mărturisit că în primii cinci ani, aflată în postura de șef, a făcut doar greșeli ce ar fi putut duce firma în faliment. Prin încrederea de sine și în echipa din spatele dânzei, fără să renunțe - când poate ar fi fost varianta cea mai ușor de ales - a găsit soluția de a pune „firma pe picioare”, schimbând domeniul de activitate. Astfel cifra de afaceri a firmei a crescut, iar compania a ajuns să fie cunoscută și în alte orașe.

Cealaltă doamnă, datorită iubirii față de copii și-a deschis o creșă privată (Sfartz Andreea). Din ceea ce ne-a povestit, la început nu i-a fost deloc ușor, nu doar pe motiv că nu avea un capital mare de a da viața proiectului, ci pe motiv că nu a primit susținere din partea persoanelor ce se ocupau de întemeierea actelor ce erau necesare. Știm cu toții că în momentul în care lupți pentru idealul tău, atunci când încerci să deschizi ușile care ți se închid, doar atunci visele devin realitate. Astfel, prin

multă muncă și determinare, doamna a reușit să obțină ceea ce și-a dorit.

Prezentarea doamnelor, discuția liberă la care am participat și răspunsurile dumnelor la întrebările publicului, ne-a făcut (mai ales pe noi, elevii) să putem defini ceea ce înseamnă antreprenoriatul și, mai cu seamă, să înțelegem antreprenorul. La finalul celor câteva ore, am conștientizat că nu trebuie să te

naști cu o anumită înzestrare pentru a pune bazele propriului bussines, ci depinde doar de măsura în care îți dorești ca visul tău să devină realitate, iar realitatea înseamnă muncă, efort, dedicație și perseverență.

Praf

Printre plante mari,
Stele și univers
Undeva, mici, suntem și noi
Scriși în povești și-n vers.

Acea ființă rară,
Inefabilă totodată
Și care cu intermitență
Știe să lase capul plecat.

Dar totul avansează.
La fel face și-un om:
În mod sau nu dialectic
Fiecare prezintă un sindrom.

Îl lasă-n urmă să
Ca mai apoi lumea să vadă
Care-a fost rostul său;
Ca-n ochii noștri bine să cadă.

Draught Sankar 2006

ASTĂZI...nimeni nu mai scrie...
Să scrii e demodat!
Până și *a citi* s-a-nvechit
Și astfel, totul deoparte s-a dat!

Bibliotecile-s pustii,
Nimeni nu le calcă pragul
Și nu este nimeni
Care să le șteargă praful.

Copii sunt o mulțime,
Par mari, dar au un gheb aton:
Se închid în sine,
Iar bătălia o câștigă acel telefon.

Așa va fi oare mereu?
Omul să nu mai fie biograf?
Să-și lase el viața deoparte
Ca mai târziu să se transforme-n
praf?...

*Stan Georgiana – Laura
Clasa a IX-a E₂*

Trăiri răstălmăcite

Există în viața fiecăruia situații când ai vrea ca timpul să fie reversibil, astfel încât să te poți întoarce la anumite momente pe care le-ai trăit și care atunci ți se păreau că nu se vor termina niciodată. Ți sunt clare secvențele pe care ai vrea să le retrăiești, rememorezi exact toate sentimentele pe care le-ai avut atunci și te întrebi de ce oare nu ai prețuit mai mult clipa. De ce oare nu ai arătat celorlalți ceea ce simți tu, asigurându-i pe cei dragi că sentimentele pentru ei nu s-au schimbat, fiind la fel de puternice...

Vine un moment în care tot ceea ce ți se părea evident, tot ceea ce era bine definit și normal dispare. Vrei să dai timpul înapoi pentru o ultimă îmbrățișare, un ultim cuvânt sau o ultimă privire. Dar nu poți să faci asta pentru că timpul nu a mai avut răbdare și lucrurile sunt total diferite acum, fără nicio speranță că vor reveni la situația pe care o deplângi tu... Nu mai pot ține, mă năpădesc trăirile și rememorez: cuprinsă de emoția toamnei trecute, cu fruzele cazande și uscate, i-am văzut încărunțind pe frunte grijile din fiecare zi... Era doar un biet copil, copil de șase ani bătut de viață, bătut aspru și pus să aleagă calea cea mai grea, dar cea mai știută de toți - moartea. Venele i se încleștau și se aduna sânge cât pentru o viață, viață care pentru el, stingându-se ușor, nu lasă în urmă decât praf suflat de vânt. Era doar un suflet de copil, cu o viață de bătrân bolnav, ținut la pat, care aștepta și se ruga să ia sfârșit chinul odată.

Întorc pagina încercând să dau un număr acestor trăiri răstălmăcite, dar primul lucru care-mi vine în cap de când el a plecat e ceasul lui. Acel obiect urma să arate timpul când eu nu voi mai conta niciodată pentru el, timpul când dorește o schimbare, iar eu nu fac parte din ea. Liniștea dintre noi n-a făcut decât să lase liber ticăitul infernal al acelor, care se grăbeau să-mi arate că e Timpul. Mi-am pus mâna la ochi, crezând astfel că pot evita să-l mai văd, dar zgomotul acelor a rămas, ca o rana pe care, timpul pune sare. Și atunci mi-am zis: era doar un ceas ieftin, pe care l-a aruncat după ce am plecat.

Acum mă așez pe pat, ca în orice altă seară obișnuită, sperând că într-un târziu voi adormi. Găsesc ușa deschisă larg, cu aceeași silueta că și acum o seară, acum o lună, un an, aceeași care-mi întindea mâna și mă ruga să merg cu ea. Porneam grăbită să-o ajung, dar o bufnitură de ușă mă trezește la realitate. Cu fiecare trezire, mă simt din nou moartă în lumea asta vie.

Pun punct, fac ordine, mă trezesc. Constat că zburd asemeni unei copile răsfățate în lanul de grâu. Pe lângă faptul că am câțiva ani de orice vrei tu, suferințe, bucurii, nimic din ce fac nu mi se pare anormal. Mă așez în genunchi în inima grâului și văd că spicul încă îmi ține de umbră ca odinioară. Mă regăsesc în labirintul copilăriei de altădată, sunt tot eu, același copil bălai, naiv, care încă crede că viață e roz – un ROZ pierdut în umbra grijilor de azi și de mâine.

*Paula Grădinaru
Clasa a XII-a D₂*

Liceenii întreabă

Pornind de la celebrul chestionar al lui Marcel Proust, ne-am gândit să îl personalizăm și să aflăm cât mai multe lucruri despre profesorii noștri. Și astfel, am creat Chestionarul lui Neculce. Chestionarul lui Proust își are originile în secolul al XIX-lea. Deși numele faimosului autor francez i-a devenit în mod natural asociat, celebrul chestionar este în fapt un Album de Confesiuni (un Oracol sau Test de personalitate/ aptitudini), în mare vogă în societatea aristocratică englezească din 1880. Chestionarul era o formă de amuzament sau un joc de societate, însă menit să-ți facă o idee asupra personalității celui care îl completează, să-ți dezvăluie dorințele, gusturile, aspirațiile celui care îl efectua, dar și gândurile și perspectivele asupra vieții a persoanei respective.

CHESTIONARUL LUI NECULCE

Profesorii răspund...

1. Prof. Lili Ciobanu, director adjunct al Liceului Teoretic „Ion Neculce” Târgu Frumos
2. Prof. Traian Vasile
3. Prof. Ionela Mihăilescu
4. Prof. Ioana Apostol
5. Prof. Mihaela Popovici

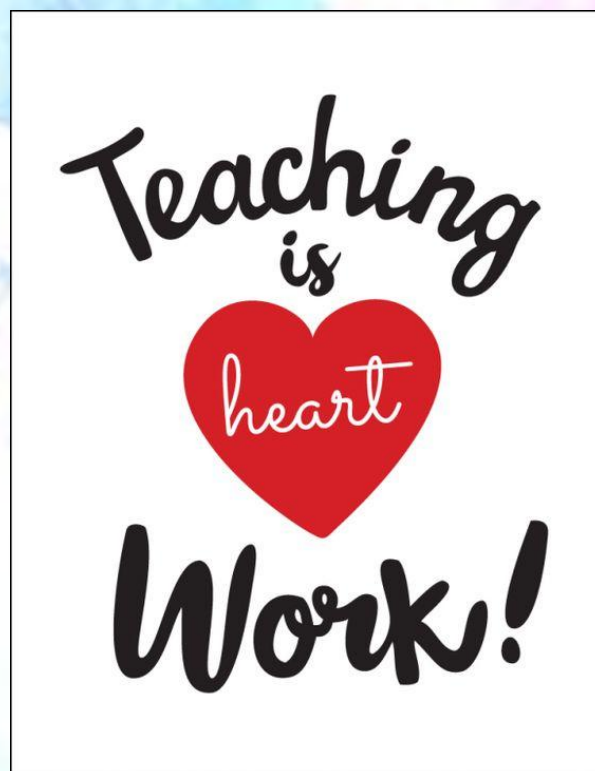
Calitatea pe care doresc să o întâlnesc la un dascăl

1. Tact pedagogic
2. Echilibrul
3. Empatia
4. Empatia
5. Să iubească oamenii

Calitatea pe care doresc să o întâlnesc la un elev

1. Perseverența
2. Plasticitatea (acea disponibilitate de a se lăsa modelat)
3. Dorința de cunoaștere
4. Seriozitate
5. Să fie curioși, să citească, să experimenteze și să pună în

aplicare ceea ce învață

Îndeletnicirea mea preferată în această școală

1. Să fiu un bun manager
2. Stresarea elevului
3. Interacțiunea cu tinerețea
4. Să-mi exercit meseria de profesor
5. Îmi place ceea ce fac, activitatea de la catedră

Care este ideea despre fericirea pe acest pământ?

1. Împlinirea
2. Nu prea știu... În orice caz, ceva care să semene cu vacanța. Și cu pauza mare.
3. Fericirea stă în lucruri simple
4. Împăcarea cu sine și cu ceilalți.
5. Pentru mine fericirea înseamnă o familie frumoasă, să te bucuri de frumusețile naturii

Ce prețuiesc cel mai mult la colegii mei?

1. Onestitatea
2. Să achite ei nota de plată
3. Jovialitatea
4. Respectul
5. Simțul umorului

Ce prețuiesc cel mai mult la profesorii/elevii mei?

1. Creativitatea
2. Spinarea încovoiată
3. Disponibilitatea
4. Respectul și implicarea
5. Bunul simț

Prima mea amintire din această școală

1. Emoțiile de diriginte pentru prima dată la o clasă de liceu
2. Corpul A înainte de a fi reparat
3. Prima mea amintire din această școală este legată de ambianța plăcută, fără a putea face o referință la un moment anume.
4. Căldura cu care m-au „adoptat” colegii
5. Un consiliu profesoral

Cel mai frumos lucru care s-a spus despre mine vreodată în această școală

1. Nu știu
2. Că pun note mici din toată inima!
☺
3. Că sunt un spirit tânăr
4. Sunt o persoană caldă, care empatizează cu elevii ei.
5. Nu cunosc...

Ideea mea despre școala ideală

1. O școală dotată ultramodern, cu elevi minunați
2. O școală în care să se predea „stări de spirit”
3. Școala ideală, în viziunea mea, este școala fără note.
4. Fără note, iar elevii să învețe/să acumuleze cunoștințe din pură curiozitate sau dorință de cunoaștere.
5. O școală care să îi pregătească pentru viață cu adevărat, care să îi învețe să fie creativi, să se dezvolte, să devină independenți

Cum arată școala viitorului?

1. Mai tehnologizată, cu metode de învățare mai atractive
2. Sofisticată
3. Școala viitorului va fi în acord cu necesitățile vremurilor, orientată spre latura practică a vieții, spre cunoașterea de sine.
4. Super tehnologizată
5. Cu multă tehnologie, lecții interactive și metode distractive de a-și petrece pauzele, transmisiuni live.

Cum arată profesorul viitorului?

1. Mai puțin stressat
2. Ceva între Robocop și Domnul Trandafir
3. Profesorul viitorului este cel care va pune în prim-plan elevul și nevoile acestuia.
4. Super informat

5. Un robot

Cum arată elevul viitorului?

1. Beneficiind de sisteme informatice superperformante cu care va putea studia în orice domeniu
2. La fel ca acum: cool!
3. Elevul viitorului va fi cel care își va găsi drumul în funcție de înclinațiile sale, mânat de dorința de a progresa neîncetat.
4. Super tehnologizat

Ce cărți ți-au marcat existența/te-au marcat cel mai mult?

1. „Război și pace”; „Pe aripile vântului”
2. „Povestea lui Harap-Alb”
3. „Cel mai iubit dintre pământeni”, „Patul lui Procust”, „Madame Bovary”, „1984”, „Ferma animalelor”
4. „În căutarea timpului pierdut”, „Ciuma”, „Călătorie la capătul nopții”
5. „Quo Vadis”, „Pânza de păianjen”, „Frații Karamazov”, „Scrinul negru”

Care este eroul preferat din literatură?

1. Ilie Moromete (din „Moromeții” – Marin Preda)
2. Ivan Ilici (din „Moartea lui Ivan Ilici” – Tolstoi)
3. Moș Goriot (din „Moș Goriot” – Honore de Balzac)
4. Julien Sorel (din „Roșu și negru” – Stendhal)
5. Nu am

Care este eroina preferată din literatură?

1. Natașa Ristova, Scarlett O'Hara
2. Olguța (din „La Medeleni”) sau Lorelei.
3. Emma Bovary
4. Scarlet O'Hara, Madame Bovary
5. Vitoria Lipan

Care sunt personajele tale preferate din istorie?

1. Regele Carol I, Ferdinand I
2. Alexandru cel Mare, Caesar, Cuza.
3. W. Churchill
4. Ștefan cel Mare, Jeanne d'Arc, Vlad Țepeș
5. Mihai Viteazu, Ștefan cel Mare

Cine este pictorul tău preferat?

1. Nicolae Grigorescu
2. Breugel cel Bătrân
3. E. Degas
4. Nicolae Grigorescu
5. Nicolae Grigorescu

Care este muzica ta preferată?

1. Muzica ușoară românească
2. Muzica bună
3. Rock
4. Pop
5. Îmi place să ascult jazz și muzică pop

Care este melodia ta preferată?

1. Dacă n-ai fi existat - Angela Similea
2. Dansul Aniței
3. Somebody to Love - Queen
4. I Will Survive
5. Imagine - John Lenon

Care sunt activitățile tale preferate?

1. Activitățile sportive, urcatul pe munte
2. Lectura, sportul
3. Lectura, plimbările, călătoriile
4. Lectura
5. Să gătesc și plimbările în aer liber

Talentul pe care aș fi vrut să îl am din naștere

1. Să cânt la un instrument muzical
2. Să pot cânta la pian
3. Voce, ca noțiune muzicală
4. Pictura

5. Fiind atonală, mi-aș fi dorit să am ureche muzicală

Care este cel mai mare defect al tău?

1. Încăpățânarea
2. Câteodată pun note mari
3. Delăsarea
4. Mă enervez repede
5. Nu știu să mă cert

În afară de rolul de profesor, ce altă profesie ți-ar plăcea?

1. Medic chirurg
2. Militar
3. Jurnalist
4. Polițistă
5. Psiholog

În ce țară ți-ar plăcea să trăiești?

1. România

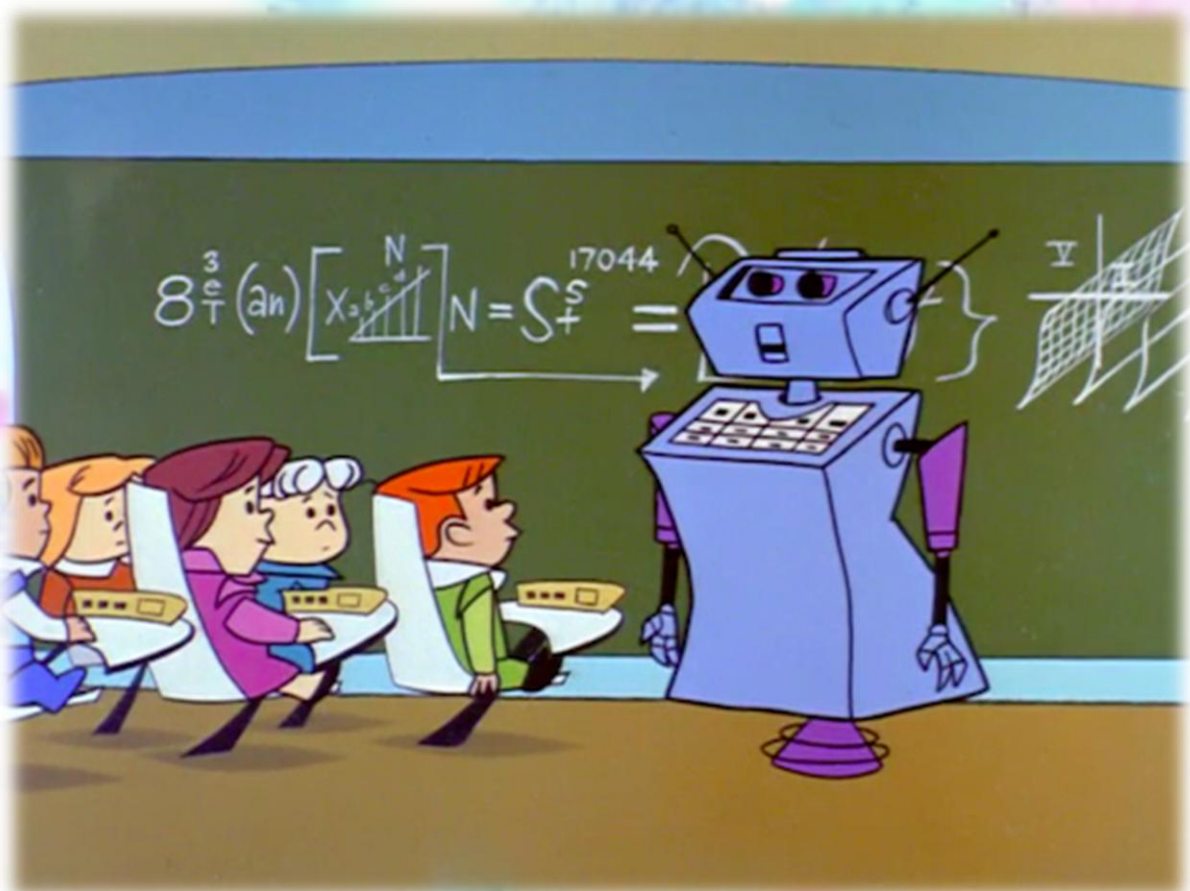
2. Elveția
3. Italia
4. Franța
5. Islanda

Care este culoarea ta preferată?

1. Albastru
2. Albastru
3. Alb
4. Verde
5. Nu aș putea spune că am o culoare anume pe care să o prefer, depinde de nuanță... verde, bej, alb.

Care este floarea ta preferată?

1. Frezia
2. Toate florile de primăvară
3. Lăcrămioara
4. Trandafirul
5. Îmi plac florile de câmp, margaretele și floarea soarelui.

Cum să crești un copil fericit

Alina Iuganu
Părinte

A fi părinte este extrem de provocator, mai ales atunci când vine vorba de dezvoltarea emoțională a copilului tău. Cu toate că majoritatea copiilor sunt fericiți, menținerea fericirii de-a lungul copilăriei și a adolescenței până la vârsta adultă nu este un fapt dat. De cele mai multe ori, în situațiile în care copiii nu sunt fericiți, nu este din cauza faptului că aceștia sunt răi sau au probleme psihologice majore, ci din cauză că ei nu au fost învățați să fie fericiți. De reținut este că, în cazul în care ei nu sunt fericiți pe timpul copilăriei, poți fi sigur că nu vor fi fericiți nici ca adulți. Ca părinte, unul dintre cele mai mari cadouri pe care le poți oferi copilului tău este darul cunoașterii modului în care poate fi fericit.

În acest articol, îți vom arăta **8 modalități în care să îți înveți copilul cum să fie fericit** pe cont propriu – fără să se bazeze exclusiv pe tine pentru fericirea lui. A-ți învăța copilul să fie fericit nu ar trebui să fie ceva diferit față de a-l învăța să utilizeze baia, să se lege la șireturi, să meargă pe bicicletă – abilități care se pot învăța devreme în viață.

1. Asigură-te că mesajul tău ajunge la el

Dacă vrei să îți înveți copilul ceva, este nevoie să cobori în lumea lui și să realizezi că lumea lor este diferită de a ta. Ascultă-ți copilul și adaptează-ți limbajul la nivelul lui de înțelegere. Dacă copilul tău nu te înțelege, el nu poate învăța de la tine.

2. Fii antrenorul emoțional al copilului tău

Copiii au astăzi tot felul de antrenori – la fotbal, gimnastică – care îi ajută să aibă succes și să fie competitivi. Ceea ce lipsește multor copii este, poate, o persoană care să îi antreneze în ceea ce privește emoțiile lor — furia, frica, tristețea și fericirea — și ce să facă cu aceste emoții. În ceea ce ne privește, acesta este rolul părinților. Fiind primul și probabil cel mai influent adult din viața copilului tău, ai unica șansă de a deveni antrenorul lui emoțional.

3. Fă distincție între nevoi și dorințe

Nevoile omului sunt puține – aer, apă, hrană, adăpost – lucruri care contribuie direct la supraviețuire. Restul vieții este format din dorințe.

Datoria ta de părinte este să îți ajuți copilul să descopere moduri acceptabile și eficiente de a-și satisface dorințele în așa fel încât să își poată păstra speranța de a fi fericit. Îi poți arăta care dorințe – *a fi mereu cel mai popular în toate cercurile de prieteni, a obține mereu ceva nou când mergeți la un magazin* – nu sunt neapărat surse de fericire în viață.

4. Învăță-ți copilul să aibă control

Una din îndatoririle tale ca părinte este să îl înveți pe copilul tău să aibă controlul și să fie bun în ceea ce face:

Să citească: Lectura este una din sursele de bucurie pentru mulți oameni. Citește-i copilului tău chiar și după ce a învățat să citească. Nu obișnuie doar să cumperi cărți copilului tău; întreabă-l ce cărți citește și citește și tu ceea ce îi place să citească, pentru a putea împărtăși cu el bucuria lecturii.

Să scrie: Aceasta ar putea include activități pornind de la scrierea caligrafică, fără greșeli, până la realizarea unor compuneri bune. Scrisul este, până la urmă, o formă importantă de comunicare, iar când copiii reușesc să scrie o

poezioară sau o scurtă povestire, aceasta s-ar putea transforma într-o sursă grozavă de fericire.

Să fie interesat de ceea ce vor ceilalți sau de ceea ce le place altora: Toți copiii cred la început ei sunt centrul universului. Din acest motiv se așteaptă ca toată lumea din jur să vină în întâmpinarea dorințelor lor. Este normal să gândească așa până la un punct, însă ei au nevoie să perceapă lumea ca având o diversitate de oameni ale căror interese trebuie și acestea luate în considerare. Aceasta este adevărata valoare a fraților sau a surorilor sau a prietenilor, colegilor – copilul învață să împartă lumea cu ceilalți.

Să fie respectuos față de ceilalți: Un copil nepoliticos va deveni un soț, un vecin, un angajat lipsit de respect. Respectul s-ar putea traduce prin următoarea afirmație: „*Te respect pe tine și ceea ce faci.*” și are legătură cu stabilirea unor limite. Învață copilul că nu este niciodată în regulă să deschizi corespondența cuiva, să te uiți în poșeta mamei sau să iei lucruri care nu îți aparțin. Fiecare dintre noi are dreptul la intimitate și proprietate.

Leadership: Abilitățile și atitudinea de leader pot fi dezvoltate la toți copiii și adolescenții. Cel mai bun lucru pe care îl pot face părinții este să le dea copiilor ocazia de a conduce – poate fi la fel de simplu cu a spune copilului tău ceva de genul: „*Astăzi tu vei fi cel care va alege cum vom petrece această zi.*”

5. **Învață-l pe copilul tău să știe să piardă**

Nu-ți lăsa copilul să crească crezând că fericirea este același lucru cu a câștiga, pentru că nu este așa. Dacă copilul tău ajunge să creadă asta, atunci el se va da mereu peste cap în încercările lui de a câștiga, iar aceasta îl va determina să aibă aversiune față de sine și să se simtă nefericit atunci când pierde. Unii părinți cred că este greșit – chiar dăunător, din punct de vedere psihologic – să îți înfrângi copilul la un joc. Este firesc să îți dorești ca al tău micuț să învețe să câștige, dar este la fel de important să îi arăți că a pierde nu înseamnă sfârșitul lumii.

6. **Să acceptăm imperfecțiunile**

La orice vârstă, căutarea perfecțiunii poate fi copleșitoare. Perfecțiunea este un ideal și nu o realitate. Dacă insiști să ai un copil perfect, vei fi dezamăgit și nefericit – și copilul tău va vedea dezamăgirea în ochii tăi. Toate ființele umane (inclusiv tu!) au defecte, slăbiciuni și

imperfecțiuni și, totodată, anumite talente unice care, împreună, definesc personalitățile noastre. Copiii au nevoie să știe că nu există perfecțiune, că o notă mică nu este sfârșitul lumii sau, dacă nu se numără printre cei mai populari elevi ai școlii, asta nu înseamnă că sunt niște ratați. Astfel, copiii mai au nevoie de câte o pauză și să te audă frecvent spunând: „*Te iubesc. Nimeni nu este perfect.*”

7. **Învață copilul tău să se implice activ și să persevereze**

Două dintre cele mai importante lecții pe care un părinte îi poate învăța pe copiii săi sunt implicarea activă și perseverența. A fi un jucător, și nu un spectator al vieții, este unul dintre cele trei elemente ale unei persoane rezistente: o persoană rezilientă și cu încredere mare de sine, complet angajată în viață. Perseverența este calitatea persoanei care nu obișnuiește să renunțe. Din acest motiv este recomandat să se dea ocazia copilului să termine ceva important, să aibă un sentiment de satisfacție și realizare, care vine doar la final, determinându-se astfel fericirea sa.

8. **Lasă-l pe copilul tău să te vadă fericit**

Emoțiile sunt contagioase. Dacă copilul tău te vede trist și nefericit tot timpul, este foarte probabil ca și el să adopte aceeași atitudine. Vestea bună este că aceeași situație este valabilă și pentru emoțiile pozitive. Astfel încât, dacă copilul te vede fericit, și acesta va fi mai fericit. Copiii au nevoie să te vadă zâmbind, să te audă râzând sau zicând: „*Astăzi este o zi fericită!*” o dată la ceva timp.

#seenthatmovie

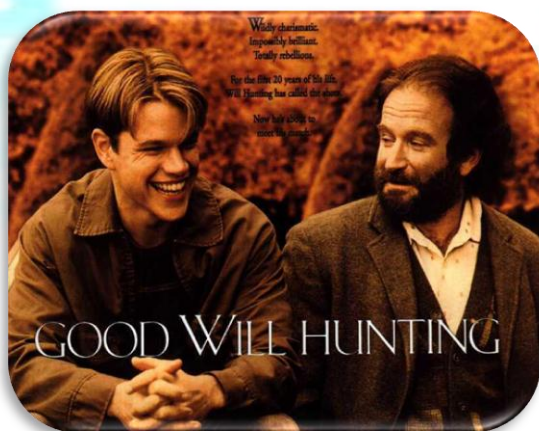
Cosmin Bălan
Clasa a XI-a D

✓ *Interstellar*

Savurez operele de ficțiune științifică și mai ales pe cele care nu scapă din vedere aspectele ce țin de știință. Consider că acest tip de SF stârnește curiozitate, mai ales în cazul celor tineri și de aici a plecat ideea de a povesti despre un film care se încadrează pe deplin în categoria SF-ului științific, dacă mi se permite să-l numesc astfel.

În viitorul apropiat, în jurul Midwestului American, Cooper, fost inginer științific și pilot, este legat de terenul său agricol cu fiica sa, Murph și fiul Tom.

Deoarece furtunile de nisip devastatoare distrug pământurile, oamenii își dau seama că viața lor se apropie de sfârșit, pe măsură ce alimentele încep să se stingă. În cele din urmă, este rugat să meargă într-o misiune îndrăznească cu câțiva alți oameni de știință într-o gaură de vierme datorită intelectului științific al lui Cooper și abilității de a pilota aeronave, spre deosebire de ceilalți membri ai echipajului. Pentru a găsi o casă nouă în timp ce Pământul se descompune, Cooper trebuie să decidă fie să rămână, fie să nu-și mai vadă copiii din nou pentru a salva rasa umană prin găsirea unei alte planete locuibile. E nevoie și de o concluzie?!...Fie, un lucru mi-e evident: cinematografia explorează în permanență domeniul de dincolo de ceea ce știm acum, pentru a trimite departe, în viitor, civilizația umană.

✓ *Good Will Hunting*

Există filme cărora le dispare învelișul frumos poleit, după ce este îndepărtat titlul de Oscar. Țin să precizez că „Good Will Hunting” se plasează în afară acestei categorii. Un om își poate petrece întreaga viață studiind pentru a fi matematician – și, cu toate acestea să privească neputincios în timp ce un copil care a abandonat școala și lucrează ca om de serviciu, mâzgălește răspunsurile la întrebări de care profesorul este pur și simplu uimit. Este sfâșietor când geniul nu

se va recunoaște, și aceasta este tragica problemă din filmul, inteligent, palpitanț, ce spune povestea unui copil de clasă muncitoare din Boston, un geniu înnăscut, avid după nevoia de a fi ascultat și înțeleș.

Principiul tranzitivității divinului

Cosmin Bălan
Clasa a XI-a D

Tranzitivitatea divinului, așa cum o recunoaște discipolul filozofului Constantin Noica, Gabriel Liiceanu, este fenomenul prin care Dumnezeu își trece chipul în creatura Sa (omul), astfel, fiecare om își descoperă chipul în altul și doar privind-se în chipul acestuia se recunoaște pe sine. De aceea *a ucide* este simultan un act de sinucidere (mă ucid pe mine în semenul meu) și de ucidere a lui Dumnezeu, cu care, în virtutea chipului, ne confundăm. „Crima lui Cain este cosmică pentru că ea strică armonia Creației” – spune Liiceanu

Din rădăcinile pe care ar trebui să le avem adânc înfipte în pământ, ne aducem aminte de cazul lui Cain și Abel, unde crima produce o falie de ordin cosmic. Cain nu îl mai recunoaște pe fratele său drept seamăn, ci ca diferit, opus și în cele din urmă ca dușman al său în fața lui Dumnezeu. Acel ceva ce îl face pe Cain să arunce în aer principiul de tranzitivitate divină și să îi întunece limpezimea privirii este **ura**.

Pedepsindu-l, interzicându-i accesul la fața Sa, Dumnezeu nu face decât să-l condamne la starea pe care, prin ură, Cain o dobândise deja: **la orbire**. Aceeași orbire care-l va face să nu mai perceapă în ceilalți oameni propriul său chip, ci altul, diferitul, străinul și dușmanul. Toți aceștia, de acum înainte, trebuie urâți și, la limită, uciși. Căutând astfel mai în adânc, vedem că istoria speciei umane începe cu o crimă: primul născut din Adam și Eva își omorâ fratele. Cain lasă moștenire urmașilor traseul invidie – ură - crimă.

Spre deosebire de iubire, de pildă, la care satisfacerea se poate multiplica la infinit în limitele aceluiași obiect, ura în forma ei originară, spontană (născută din invidie pură, ea ajunge la mânie și apoi se descarcă în crimă), nu se poate „împlini” în mod absolut decât o singură dată, odată cu crima. Satisfacerea deplină presupune, în acest caz, dispariția obiectului ei, fie că e vorba de moartea neprovocată a nimeni, a celui urât, fie de omorârea lui.

Principala limitare a urii constă în faptul că cel urât nu poate fi omorât mai mult decât o dată și, mai rău încă, ura cu pasiune se stinge odată cu lichidarea obiectului ei. Odată ce lanțul tranzitivității divine rupt, nu te poți aștepta decât ca omul să aibă (așa cum Adam și Eva prin neascultarea poruncilor lui Dumnezeu au dat omului) povara alegerii.

Bibliografie:

Gabriel Liiceanu, „Declarație de iubire”, Editura Humanitas, București, 2001

L'optimisme et le pouvoir de la pensée positive

Prof. Ionela Mihăilescu

“Un pessimiste voit la difficulté dans chaque opportunité, un optimiste voit l’opportunité dans chaque difficulté.” - C’est l’affirmation de Winston Churchill qui nous suggère que les optimistes et les pessimistes ont des pensées complètement différentes sur ce que les entoure. Chaque personne rencontre quelquefois des déceptions, des insuccès et des opportunités ratées, mais pourquoi les uns réussissent à dépasser sans difficultés ces expériences, tandis que les autres ne peuvent pas surmonter ces obstacles?

Martin Seligman, le père de la psychologie positive, définit l’optimisme comme un sens de la confiance et des habiletés personnelles de haut niveau. Ainsi, les optimistes trouvent que les événements négatifs sont temporaires, limités à une seule sphère d’action et contrôlables. Il n’est pas

facile de rester optimiste face à un événement de vie douloureux. Et il n’est pas plus facile qu’efficace de se répéter en boucle que tout va bien et que le temps fera son œuvre. En revanche, il y a une méthode qui fonctionne: il faut emprunter aux optimistes “la disposition optimiste à penser le futur” et “le mode explicatif positif des événements”.

La disposition optimiste à penser le futur peut se définir comme une confiance générale à obtenir des résultats ou comme la capacité à imaginer qu’il y aura des sentiments, des comportements, des expériences positives à vivre. Il s’agit donc de s’efforcer, lorsque l’on est dans l’anticipation négative, d’opposer à chaque crainte ou obstacle son antidote positif, de manière à rééquilibrer la pensée et les émotions.

Le mode explicatif positif des événements a été étudié par des chercheurs en psychologie, qui ont découvert que les optimistes avaient tendance à considérer des épisodes désagréables comme étant momentanés, spécifiques à une situation donnée et liés à des raisons extérieures à eux.

Un comportement actif (élaborer une stratégie, faire un choix) est toujours plus positif – en termes d’image de soi, de confiance et de vision d’avenir – qu’un comportement d’inhibition ou de passivité. Le bon réflexe est donc de prendre en compte la situation (échec, impasse) puis de se demander: «Que puis-je faire maintenant?» Cela nous fait quitter la position de victime pour nous remettre en position de sujet. Il convient de chercher l’opportunité qui se cache dans chaque difficulté plutôt que de la considérer comme une invitation à renoncer. Mais, avant cela, il est important de s’accorder le temps de digérer la nouvelle situation (échec, impasse) et les émotions qu’elle déclenche. Ensuite, il s’agit de porter un regard distancié et ingénieux sur la situation: «Que m’a-t-elle appris (sur moi, sur les autres)? Quelles améliorations puis-je apporter (formation, information)? Quelles perspectives m’ouvre-t-elle (changer de voie, attendre le moment opportun)?»

Si l’être humain n’était pas foncièrement optimiste, il ne grandirait pas, ne marcherait pas et n’acquerrait aucune compétence d’aucune sorte. L’optimisme est un élan, une force vitale qui nous pousse à aller de l’avant, à obtenir, à conquérir. Par la force, par l’intelligence et par les mots.

Références:

Timothy J. Sharp, *100 de căi spre fericire. Un ghid pentru oameni ocupați*

<http://www.mayoclinic.com/health/learned-optimism/MY02411>

<http://www.pursuit-of-happiness.org/science-of-happiness/positive-thinking/>

<http://www.psychologies.com/Therapies/Developpement-personnel>

LA LECTURE EN CLASSE DE FLE

Prof. Ioana Apostol
„La lecture est une amitié.”
Marcel Proust

La citation de Marcel Proust devrait être la règle sur laquelle les gens devraient s'appuyer leur existence. Cette idée a de la applicabilité tantôt dans la vie quotidienne, que dans la vie scolaire. L'amitié est très importante dans la vie des êtres humains et pour cette raison la lecture devrait représenter un choix réel pour tous les gens. Il y a peu des jeunes qui vivent à travers les aventures des grands héros de la littérature et, maintenant, les jeunes ne sentent plus d'émotion en lisant un certain livre.

De nos jours, la société parle de plus en plus de la communication qui est élevée au rang d'Art, mais maîtriser la Communication ce n'est pas possible sans lire – sans la Lecture. Chaque personne doit posséder des maîtrises de communication tantôt à l'oral qu'à l'écrit.

La lecture dans la vie de l'adolescent est primordiale parce qu'elle le forme ainsi comme rien ne le réussit- ni le sport, ni l'ordinateur. Malheureusement, il y a peu d'adolescents qui choisissent la lecture comme activité pour passer leur temps. Quelques-uns n'ont pas beaucoup de temps, autres n'aiment pas lire, mais une grande partie d'eux choisit l'ordinateur et les jeux vidéo. Si un jeune ne lit plus, je crois que c'est aussi la faute de ses parents. De petits, les enfants devraient être initiés à cette habitude mais, maintenant, les parents choisissent les "gadgets" en dépit des livres.

Si les activités les plus communes parmi les enfants – le sport et la danse, maintiennent la santé physique et apprennent les enfants la discipline, la lecture leur entraîne le cerveau. La lecture détient beaucoup plus de bénéfices que les autres activités. Parmi ces privilèges je peux nombrer : l'enrichissement du vocabulaire, le développement de l'imagination, la lecture fait du bien tantôt à l'âme qu'au psychique, l'augmentation de la culture générale, la lecture éduque et discipline la personnalité, la lecture met en évidence l'homme, la lecture forme les grandes personnalités, et en conclusion, la lecture signifie la plus grande "richesse" de la vie.

Mon expérience de professeur m'a démontré que les jeunes lisent de plus en plus moins et ils ne voient aucun plaisir dans la lecture. S'ils lisent un roman ou une poésie, le font parce que c'est obligatoire pour les classes de roumaine – objet de baccalauréat. Il y a peu de jeunes qui lisent par leur propre volonté. Et, pendant mes classes ils me posent la même question : Pourquoi lire ?... ou À quoi aide la lecture ?... Pourquoi lire/apprendre sur quelque chose qui n'existe plus ?... Pourquoi essayer à comprendre l'esthétique d'un auteur ou d'un poète ?...et d'autres questions. J'ai une mission très difficile – c'est celle de leur développer le goût et l'amour pour la lecture.

Personnellement, j'essaye à chaque classe de français à leur fait connaissance avec "la littérature et la culture française". Je leur donne toujours des exemples de la littérature en vue de faire des connexions avec la réalité qui les entoure. Du point de vue pédagogique la lecture peut couvrir facilement toutes les compétences établies par le Cadre Européen Commun de Référence, c'est-à-dire, la compréhension orale et écrite, la production orale et écrite et l'interaction orale et écrite.

J'ai choisi ce thème parce que je le considère une vraie provocation pour ma carrière – déterminer les lycéens de lire, de lire beaucoup, de lire la littérature "du monde", de lire aussi dans une langue étrangère – soit qu'il est de la littérature, soit qu'il est une recette de cuisine, un article de presse, des paroles d'une chanson; j'espère qu'ils commencent à lire autre chose que les commentaires sur les sites de socialisation...

Cultural Explorer for One Day

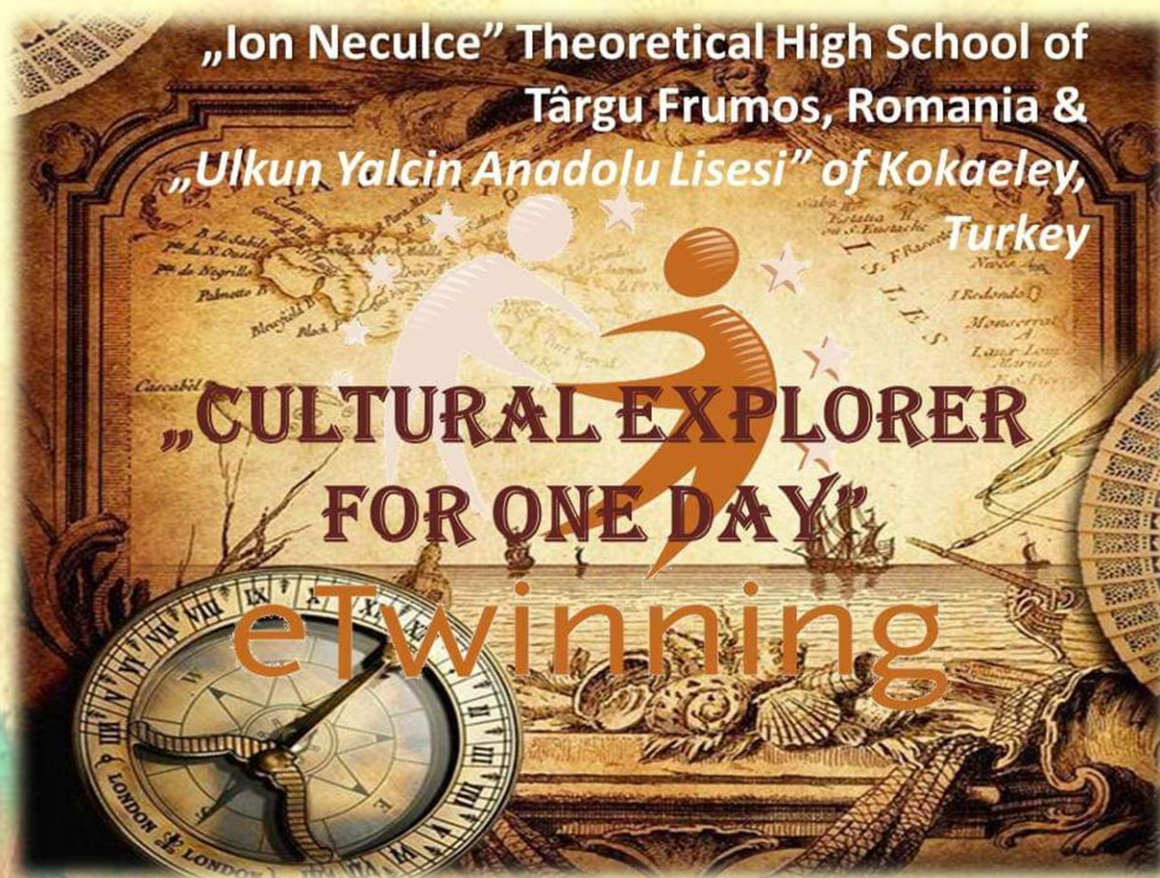
Articol realizat de

Maria Amărieuței, Georgiana Anghel, Diana Apetroaie, Sabina Balmuş, Miruna Gaciu, Bianca Găbăroi, Diana Matache, Claudia Păduraru, Elena Popescu, Andreea Roman, Ioana Rugină, Ana David, Diana Dumitrescu

Taking into account the current technological development, we considered it appropriate to focus our actions on the development of cultural consciousness and expression, civic spirit among pupils, integration and use of digital resources and technologies in a non-formal educational context. All these represent key competences for personal life management, successful integration into social life in a knowledge-based economy. We intend to create interactive cultural workshops by involving pupils from different European schools in promoting local cultural heritage, presenting local features and also similarities with European cultural heritage. The use of new technologies will develop students' media competences, their ability to access media, understand and critically evaluate their content, and optimize their communication skills through the emotional intelligence filter, and through a value system inspired by connecting to an entertaining cultural environment, which offers the opportunity of the effectiveness of experiential learning, respectively, through inter-institutional cooperation.

First steps in our research project

The eTwinning project "Cultural Explorer for One Day" team have started the cultural research of Târgu Frumos. The starting point of the research has been the library of our high school where we have outlined our action plan and our responsibilities within the team. On this occasion,

we have discovered as a source of documentation the monograph of our town on whose cover we have noticed the name of our high school principal, who teaches History, as a co-author of this work. Thus, our curiosity and interest in knowing more about scientific research have made us ask for some advice for our work. Therefore, we have got an interview from him as follows:

Geographical coordinates

Târgu Frumos is located in the central-western part of Iași county. Its hearth has a significant development in the area of the terraces and somewhat more restricted in the area of Bahluiet river, which drains the south-western part of the Moldavian Plain. In the western part, less than 1 km from the town's center, there are southern terminations of the Suceava Plateau. Toward south, the city is bordered by the Coast of Iași. From the administrative point of view, Târgu Frumos is bordered by the following communes: Strunga, Brăiești, Bălțați, Ion Neculce, Balș and Cucuteni.

Talking to people from Târgu Frumos

People say that Târgu Frumos has developed a lot and talk about its transformations with a smile on their faces.

Reporter: „What was Târgu Frumos like in the past?”

Respondents: „It was a little town, there were many houses. The town has developed a lot.”; „Jews were the first who dealt with trading.”; „I expect the „Ion Neculce” Museum to be extended more because there is a lot to be seen.”; „Until the Revolution there were factories with over two thousand workers. Now there are many retirees due to those factories.”

Reporter: „What can you say about the history of the city?”

Respondents: „The city has a very beautiful history. We have the church since Petru Rareș's time and there are many people of culture who have studied here, there practically was a knot/intersection of cultures.”; „Petru Rareș came here from Suceava, and one day he saw a very beautiful girl and after that he named this place Târgul Frumoasei (The Town of the Beautiful Girl) and built a church.”

Reporter: „What has to be done so that Târgu Frumos should continue to evolve?”

Respondents: „All our hope is in you. You, the young people, have to know history, keep yourself informed so as nobody should fool you. In order to understand what is happening now, you should have a term of comparison.”

Legends of the town's name

The name of Târgu Frumos („The Beautiful Little Town”) is a Romanian one, more fanciful or more credible, based on a number of special stories. In one of the legends, the little town would have been called beautiful due to the existence of a beautiful innkeeper lady from the first inn from the highway, many travelers stopping by in order to admire her. In another legend, the name would come from the location of the city in a beautiful valley surrounded by forests and hills full of flowers. Another version of the legend tells us that the town's name is due to Miss Ruxanda, the daughter of Petru Rareș, a lady of a rare beauty, to whom the ruler offered the estate of the little town.

Historical fragments of the educational institutions of Târgu Frumos

- **„Ion Neculce” Theoretical High School - a cultural visiting card**

As every project springs from the essence of an idea, 1832 was the year when it was planned for the first time to design a school in Târgu Frumos. The determination and perseverance of some people led to the construction of an imposing building on the main street, Cuza Voda, which would become wing A of today's high school.

At present, „Ion Neculce” Theoretical High School has expanded and aligned with the standards of the new technologies, with the current educational offer comprising 4 middle-school classes and 27 secondary-school classes.

- **All-Girls School**

In 1857, a primary all-girls school was set up next to the boys' school, and for a while it functioned in the Parish House of the Church of Saint Parascheva. Two years later, the girls' school separated from the boys' school, reaching up to 4 classes. In order to have more space, it received a house bought by the township, on the "Palatul Comunal" street, but subsequently the building was demolished.

- **The Kindergarten**

A kindergarten was founded in Târgu Frumos around the First World War, being attended by 20-28 children. At the end of the school year 1935-1936, 70 children were registered in May, out of which 32 were boys and 38 were girls, and only 49 had regular attendance.

Tg. Frumos

Școala primară de băieți și Monumentul Eroilor

References:

Dumitru Boghian, Sergiu Constantin-Enea, Marius Chelcu, Ionuț Minea și colaboratorii, „Monografia orașului Târgu Frumos”, Editura Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, 2018

EXPERIMENTEAZĂ ACASĂ

Educație prin imaginație

Prof. Mihaela Popovici

Cea mai ușoară cale de a dobândi cunoștințe, este jocul și de aceea, în acest număr propunem experimente științifice simple, *Lava Lamp* și *Prepararea unui indicator de pH universal* pentru cei curioși și dornici de a gusta noul.

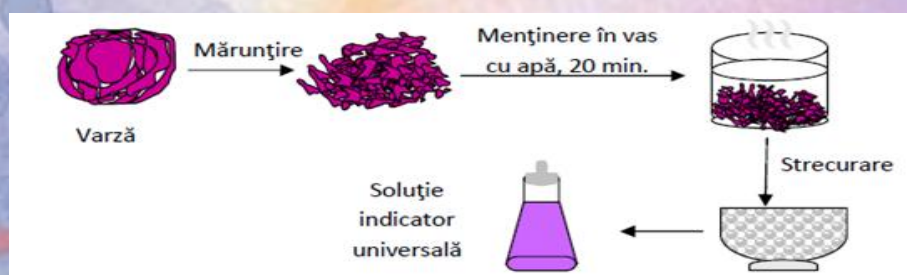
Lava Lamp

- **Materiale necesare:** pahar transparent înalt (sau o sticlă de aproximativ 500 ml), colorant alimentar (de preferință roșu), ulei 250 ml și o pastilă efervescentă.
- **Cum procedăm?** Introducem în sticlă 250 ml de apă. Adăugăm câteva picături de colorant alimentar. Amestecăm bine apa cu colorantul. Adăugăm apoi ulei în aceeași proporție cu apa. Așteptăm câteva minute până când cele două lichide nemiscibile ulei – apă se separă complet. Introducem în pahar pastila efervescentă.
- **Ce observăm?** În contact cu apa, pastila efervescentă începe să elibereze dioxid de carbon. Bulele de gaz se ridică la suprafața stratului apos și apoi străbat stratul uleios, generând efectul de „lava lamp”. Când pastila efervescentă se dizolvă se adaugă încă una și distracția reîncepe.

Prepararea unui indicator de pH universal

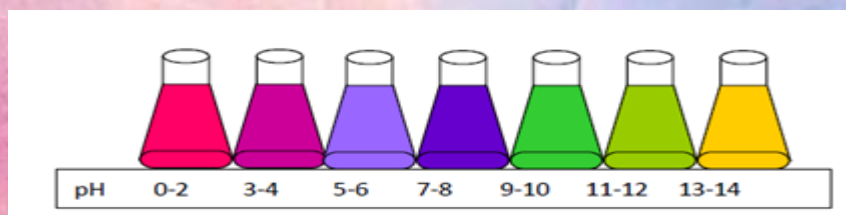
Doriți să fiți primii care prepară un indicator de pH universal?! ...Nu mai pierdeți timpul! Tot ce trebuie să faceți este o plimbare până la piață, în căutarea ingredientului magic, varza roșie. Ea este „starul” experimentului, întrucât ea are în compoziția ei antocianinele. Antocianinele sunt pigmenți naturali ce pot avea culoarea roșu, albastru sau violet și care intră în componența diferitelor părți ale materialelor vegetale (semințe, fructe, frunze).

Pentru a prepara un indicator de varză roșie se procedează ca în schema de mai jos:

Farmecul nu se oprește aici: avem nevoie de 5 pahare, în care se introduc aproximativ 50ml de apă. În fiecare pahar se adaugă un alt ingredient astfel: zeamă de lămâie, oțet, bicarbonat de sodiu alimentar, înălbitor de rufe și detergent.

După omogenizarea amestecurilor cu o linguriță se adaugă în fiecare pahar câteva picături de indicator universal, proaspăt preparat. Se compară culoarea soluției din pahar cu seria de culori prezentată mai jos.

Uniunea Europeană – un vis devenit realitate

Uniunea Europeană nu a avut întotdeauna dimensiunile pe care le are stăzi. În anul 1951, când s-au pus bazele cooperării economice la nivel european, țările participante au fost Belgia, Germania, Italia, Franța, Luxemburg și Țările de Jos. Între timp, tot mai multe țări au hotărât să adere la UE, care, în prezent, este alcătuită din 28 de state membre. Începând cu ediția curentă a revistei liceului nostru, vom prezenta aspecte ce conferă valoare și frumusețe culturii europene.

Brugges - orașul în care poți trăi două povești

Claudia Păduraru
Clasa a XI-a E₂

Orașul Bruges din Regatul Belgiei - cunoscut colocvial ca Belgia - este cel în care poți trăi două povești: a ciocolatei și a dantelei, ambele considerate cele mai fine din lume. Orașul își păstrează farmecul său medieval de secole și nu trebuie să ne surprindă faptul că este cel mai bine păstrat oraș medieval din Europa, arhitectura clădirilor sale completând toate datele unei dintre cele mai atractive destinații. În anul 1473, William Caxton publicase prima carte în limba engleză, iar dacă acesta s-ar întoarce acum în oraș, cu siguranță nu s-ar putea rătăci, datorită clădirilor medievale rămase la fel încă din acele timpuri. Centrul orașului Bruges face parte din Patrimoniul Cultural Universal UNESCO.

Un scriitor romancier, Arnold Bennett, a susținut că, *„În vreme ce în majoritatea orașelor cauți pitorescul, în Bruges, asaltat la fiecare pas de pitoresc, cauți peisaje banale și nu le găsești prea ușor”*. Un alt scriitor, poet englez, William Wordsworth, a declarat în timpul vizitei sale că *„în Bruges se simte <o pace mai profundă decât găsești în deșert>”*.

Cea mai veche clădire din Bruges este Sint-Jans-hospitaal (Spitalul Sf. Ioan), ridicat în secolul al XII-lea. Acest spital este atât de special datorită bisericii mărețe și căsuțelor umile, un contrast rar văzut. Față de alte orașe, unde numai clădirile mari și importante au rămas întregi, în Bruges sunt și casele umile ale oamenilor simpli care au locuit acolo. Se impune precizat faptul că orașul beneficiază de o conectare constantă la mare prin numeroasele

sale canale, construite de oamenii de afaceri, negustori înstăriți, la Bruges locuind mulți nobili europeni și oameni de cultură.

Dacă luăm la pas orașul, vom vedea că partea desud a pieței centrale este dominată de **Belfort van Brugge** cu impunătoarea sa clopotniță – un punct de reper distinctiv al orașului.

Turnul face parte dintr-un complex de clădiri cu numeroase săli ce datează din secolul al XIII-lea, dorind să intimideze cu cele 366 de trepte pe care le are până în vârf.

Inima orașului este reprezentată de **Grote Markt**, numită și Burg. Aici se află cartierul plin de viață al orașului, un loc înconjurat de

cele mai frumoase clădiri construite în secolele trecute, o zonă care a deservit ca piață încă din anul 958.

Primăria, care poartă numele de **Stadhuis**, este în stil gotic, una dintre cele mai vechi clădiri din Țările de Jos, construită între anii 1376 – 1420. Cea mai impresionantă este uriașa Sală Gotică, cu picturi ce datează din secolul al XIX-lea, alături de Camera Istorică, un loc unde vi se dezvăluie o parte a istoriei orașului Bruges, de-a lungul secolelor.

Referințe:

MIKE GERARD, *Ghidul călătorului EUROPA*, Editura Litera, anul 2010

17, 18, 19 aprilie 2019...
 ...trei zile în care vom celebra bucuria de a fi parte
 din povestea unei instituții
 reprezentative pentru orașul Târgu Frumos,
 poveste pe care o onorăm prin...

ZILELE **LICEULUI TEORETIC „ION NECULCE”** **TÂRGU FRUMOS** **EDIȚIA 2019**

Activitățile prin care trecutul, prezentul și viitorul se vor întrepătrunde pentru a deveni o filă frumoasă din istoria liceului nostru sunt:

- **ZIUA PORȚILOR DESCHISE**, activități dedicate comunității locale pentru informare cu privire la oferta educațională a liceului
- **PROFESORII LUI NECULCE DE-A LUNGUL TIMPULUI**, reuniune cu generațiile de dascăli ce și-au pus amprenta de valoare asupra liceului nostru de-a lungul timpului
- **100 DE ANI DE UNITATE PRIN CULTURĂ** – simpozion cultural – artistic
- **LANSAREA REVISTEI LICEULUI TEORETIC „ION NECULCE”** – Nr. 2
- **SĂ NE CUNOAȘTEM ISTORIA** – excursii itinerare de explorare a culturii locale, cu însemnătate istorică națională
- **TRADIȚII CULINARE ANTICE** - Activitate realizată în colaborare cu Asociația Culturală „Geto-Dacii din Moldova”
- **CONFERINȚA „NOILE ȘI VECHILE RELIGII SECLARE. COMUNISMUL ȘI CORECTITUDINEA POLITICĂ”**, invitat: prof. univ. dr. Nicu Gavriluță, UNIVERSITATEA „AL. I. CUZA” IAȘI

COORDONATOR: PROF. DR. SERGIU-CONSTANTIN ENEA

PARTENERI :

Inspectoratul Școlar Județean Iași, Primăria Orașului Târgu Frumos, Liceul Teoretic „Miguel De Cervantes Saavedra” Chișinău, Republica Moldova, Școala Medie Completă De Gradul I-III Opișeni, Ucraina, Liceul Special „Moldova” Târgu Frumos, Colegiul Economic Administrativ Iași, Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani, Societas Pro Patrimonium Târgu Frumos

Colectivul de redacție:

Adelina Iuganu, clasa a XI-a D

Adnana Calmoschi, clasa a XI-a F

Alexandru Oiță, clasa a XI-a A

Alexandru-Radu Pamfil, clasa a XI-a E2

Ana Maria Zabulică, clasa a XII-a E

Ana-Maria Crețu, clasa a XI-a C

Ana-Maria David, clasa a XI-a E2

Anisia-Maria Negru, clasa a IX-a E1

Claudia Păduraru, clasa a XI-a E2

Cosmin Bălan, clasa a XI-a D

Cosmin-Constantin Roșca, clasa a XI-a C

Diana-Ioana Dumitrescu, clasa a XI-a A

Florin Humă, clasa a XII-a D2

Iulian Jalbă, clasa a XI-a C

Iustin Olariu, clasa a XI-a F

Maria Amăriuței, clasa a XI-a E2

Sabina Balmuș, clasa a XI-a E2

Prof. Marcel Irașoc

Prof. Ionela Mihăilescu

Prof. Adina Sîncu

Prof. Paula-Livia Vorniceanu

Realizare copertă: Iustin Olariu

Coordonator: prof. dr. Sergiu-Constantin Enea

LICEUL TEORETIC „ION NECULCE” - INOVAȚIE ȘI TRADIȚIE

Cum orice proiect încolțește din esența unei idei, anul 1832 a fost anul în care s-a gândit proiectarea unei școli în Târgu Frumos.

Determinarea și perseverența unor oameni deschizători de drumuri la acea vreme au condus în anul 1894 la construirea unei clădiri impunătoare pe strada principală, Cuza Vodă, ce avea să fie corpul A al liceului de azi, clădire care a fost ridicată cu bani proveniți din veniturile pădurii Stroești-Laiu, oferiți de către Ecaterina Stârcea pentru ridicarea și inițierea școlilor din Tg. Frumos.

În prezent, Liceul Teoretic „Ion Neculce” s-a extins și s-a aliniat standardelor noilor tehnologii din societatea actuală, oferta educațională curentă cuprinzând 4 clase de gimnaziu și 27 de clase de nivel liceal (filieră teoretică, profil uman – filologie, științe socio-umane – și real – matematică-informatică, științe ale naturii; filieră tehnologică – profil economic).

Valorile noastre:

- evoluția continuă
- formarea pentru viață
 - responsabilitatea
- bucuria de a cunoaște
 - creativitatea
- spiritul de echipă
- promovarea culturii locale în context european, pe principiul respectării diferențelor umane
 - implicarea în comunitate

Liceul Teoretic „Ion Neculce” Târgu Frumos
Str Cuza Vodă, nr. 65, Târgu Frumos, jud. Iași, 705300, România
0332805922

is_ionneculce@yahoo.com
<http://liceulionneculce.ro>

ISSN 2602 – 1730
ISSN-L 2602 - 1730